

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. november 2008
Kontor: Civil- og Politiafdelingen
Sagsnr.: 2008-150-0943
Dok.: JEE41516

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 159 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. november 2008.

Brian Mikkelsen

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 159 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Justitsministeren bedes oplyse, hvordan regeringen har garanteret sig, at den 26-årige tuneser KS, som regeringen hævder at have beviser for ville dræbe tegneren Kurt Westergaard, men som regeringen alligevel lod forlade Danmark ustraffet, ikke derved har fået mulighed for at forberede og gennemføre terroraktioner, f.eks. mod danske interesser eller borgere i det land, hvor den pågældende nu befinder sig?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Politiets Efterretningstjeneste, hvortil der henvises:

”På Politiets Efterretningstjenestes initiativ og efter indstilling fra justitsministeren har integrationsministeren vurderet, at to tunesiske statsborgere, der er mistænkt for at deltage i planlægningen af drabet på en af de såkaldte Muhammed-tegnere, må anses for en fare for statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 45 b. I den forbindelse har udlændingemyndighederne truffet afgørelse om, at de pågældende skal udvises af Danmark.

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 7. oktober 2008 af spørgsmål nr. 1072 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, planlagde den tunesiske statsborger, der er nævnt i spørgsmålet (”KS”), selv sin frivillige udrejse af landet til et tredjeland, hvor vedkommende lovligt kunne indrejse. Rigspolitiet påså, at udrejsen fandt sted. I forhold til den anden tunesiske statsborger har Flygtningenævnet bestemt, at den pågældende på grund af risiko for forfølgelse mv. ikke tvangsmæssigt kan udsendes af Danmark til Tunesien eller andre lande, hvor den pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til Tunesien.

Politiets Efterretningstjeneste har ikke i forbindelse med efterforskningen af det planlagte drab på tegneren konstateret forgreninger til udlandet. På grundlag af de foreliggende oplysninger er det efterretningstjenestens opfattelse, at planlægningen af drabet er gennemført i Danmark af personer, som opholdt sig her i landet. Efterretningstjenesten er endvidere ikke bekendt med oplysninger, der indikerer, at den tuneser, der udrejste af Danmark, på daværende tidspunkt udgjorde en sikkerhedsrisiko i andre lande.

Der kan ikke inden for rammerne af en folketingsbesvarelse gives nærmere oplysninger om, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang Politiets Efterretningstjeneste efter den pågældendes udrejse af Danmark har iværksat undersøgelser el-

ler efterforskning af den pågældendes forhold, herunder om efterretningstjenesten har kontaktet udenlandske samarbejdspartnere.

Mere generelt kan det oplyses, at Politiets Efterretningstjenestes som national sikkerhedsmyndighed har til opgave at forebygge, efterforske og modvirke foretagender og handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en fare for bevarelsen af Danmark som et frit, demokratisk og sikkert samfund.

Med henblik på at forebygge, efterforske og modvirke terrortrusler mod Danmark og danske interesser i udlandet har Politiets Efterretningstjeneste et tæt og løbende samarbejde med udenlandske samarbejdspartnere. Samarbejdet foregår både på det generelle plan for at følge trusselsbilledet og operativt i forbindelse med konkrete efterforskninger. Samarbejdet mellem Politiets Efterretningstjeneste og udenlandske samarbejdspartnere foregår i overensstemmelse med dansk ret.

For så vidt angår udvekslingen af personfølsomme oplysninger, herunder oplysninger om, at en konkret person mistænkes for terrorvirksomhed i Danmark, gælder navnlig, at efterretningstjenesten følger reglerne om tavshedspligt i straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27 samt principperne om videregivelse af oplysninger i forvaltningslovens § 28. Efter forvaltningslovens § 28 må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, ikke videregives til en anden myndighed. Videregivelse af oplysninger kan dog ske, når bl.a. videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår.”